

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 5Cdo/78/2019  
Identifikačné číslo spisu: 6216206474  
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2020  
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6216206474.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu :JK.,so sídlom C., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu I. so sídlom D., proti žalovaným: 1/ JK., bývajúcí vo R., 2/, E. bývajúca vo R.,3/ E., bývajúcí C.,4/U., bývajúca C., všetci zastúpení JUDr. Jozefom Veselým, advokátom so sídlom vo veľkom Krtíši, Mierova 1,o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 3 C 166/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. novembra 2018 sp.zn. 15 Co 59/2018, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu..

### Odôvodnenie

.Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 11. septembra 2017 č. k. 3C 166/2016-193 žalobu o určenie, že nehnuteľnosti zapísane na A. sú v podielovom spoluvlastníctve žalovaných 1/ a 2/ ,každého v 1 -ine. Vyslovil, že žalobkyňa neosvedčila naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm.c/ C.S.P. Zdôraznil, že zo žiadneho predpisu nevyplýva oprávnenie správcu konkurznej podstaty domáhať sa určenie vlastníctva k nehnuteľnosti, ktoré nepatria do konkurznej podstaty.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom zo 7. novembra 2018 sp.zn. 15 Co 59/2018 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie stotožniac sa v celom rozsahu s rozhodnutím súdu prvej inštancie. K odvolacím námietkam uviedol, že žaloba o určenie vlastníckeho práva má byť právnym prostriedkom vlastníka na ochranu svojho vlastníckeho práva. Naliehavý právny záujem ako predpoklad určovacej žaloby,je daný jej spôsobilosťou byť podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností tak, aby zodpovedal skutočnému stavu. Žalobkyňa ako správkyňa konkurznej podstaty úpadcu nemôže mať naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, ktorou sa domáhala určenie vlastníckeho práva v prospech žalovaných len z toho dôvodu, aby v ďalšom konaní z takéhoto majetku žalovaných mohla byť uhradená škoda, ktorá vznikla úpadcovi nezákonným konaním žalovaného1,uzavrel odvolací súd.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej tiež ako „dovolateľka“) a žiadala ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dovolaní uviedla, že zamietnutím žaloby z dôvodu, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva oprávnenie správca domáhať sa určenie vlastníctva k nehnuteľnosti, ktorá nepatrí do konkurznej podstaty bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý súdny proces. Ak by správca nemohol sa domáhať určenia vlastníckeho práva, zanikla by tým akákoľvek možnosť uspokojiť veriteľov a zo strany súdov by to znamenalo poskytnutie ochrany protiprávnemu účelovému konaniu žalovaných.

4. K podanému dovolaniu sa vyjadrili žalovaní a žiadali ho ako neprípustné odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou dovolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou

dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. Dovolací súd posúdil dovolanie podľa obsahu (§124 C.s.p.) a dospel k záveru, že dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ CSP CSP. Vo vzťahu k prípustnosti dovolacieho dôvodu vyplývajúceho z § 420 písm. f/ CSP dovolateľ namietal, že súdy v základnom konaní porušili jeho právo na spravodlivý súdny proces tým, že mu zamietli žalobu. V dôsledku tohto rozhodnutia súdu „nie je možné uspokojiť veriteľov v konkurznom konaní.

14.. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 41/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 5/2017, 8 Cdo 73/2017). Dovolací súd preto skúmal, či došlo k procesnej vade, ktorú namietal dovolateľ. Mal pri tom na zreteli, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami [viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03].

15. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Súčasťou práva na spravodlivý súdny proces nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach dovolacieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci, to, ako súd viedol spor, znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však samotné rozhodnutie súdu.

16. V danom prípade dovolateľ namietal nesprávne posúdenie ,keď mal za to, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení preukázal. Otázka naliehavého právneho záujmu sa vyvodzuje z konkrétnych skutkových okolností, ale posúdenie či je daný, kvalifikuje súd ako otázku právnú. Dovolateľ však v dovolaní žiadnu právnú otázku nenastolil, konštatoval iba to ,že zamietnutím žaloby boli znevýhodnení veriteľa úpadcu.

17. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zo strany súdu nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil dovolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a preto dovolací súd konštatuje, že dovolateľom uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP neexistuje (nie je daný). Záverom dovolací súd uzatvára, že nesprávne právne posúdenie vo všeobecnosti nezakladá vadu zmätočnosti (R 24/2017). Skutočnosť, že dovolateľ má odlišný právny názor než konajúce súdy, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje ním tvrdenú vadu v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p.

18.. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné, a preto ho odmietol podľa § 447 písm. c/ a f/ CSP.

19. Žalovaní boli v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešní (§ 255 ods. 1 C.s.p.) a vznikol im nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.)

25. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.